

Una herba en alça

Des de sempre, la marihuana no ha estat considerada només una droga, sinó una inspiració unida a les energies de la terra. Els defensors de la cultura alternativa la invoquen com a representació de tot allò que és prohibit. Avui, les connotacions terapèutiques donen força a aquest punt de vista. Les estadístiques indiquen que el cànnabis és cada vegada més consumit pels joves. La seua condició d'il·legal augmenta la fascinació.

Marco Polo, Baudelaire, o Walter Benjamin. Aquests i molts personatges històrics més són esmentats pels defensors de la cultura del cànnabis com a exemple dels beneficis d'aquesta planta. Segons això, les experiències amb el mil·lenari cànem (*Cannabis indica*) que varen viure aquests noms referencials ajudaren a expandir-ne la percepció. O no l'enterboliren.

Perquè encara avui, de manera cada vegada més paradoxal, continua la polèmica sobre si l'haixix o, sobretot, la marihuana –considerades legalment drogues toves– són substàncies realment nocives per a l'ésser humà. Que la marihuana té beneficis terapèutics és una obvietat reconeguda fins i tot pels metges més retrògrads. Però, és addictiva? Si bé l'experiència de molts especialistes mèdics –i la mateixa experiència dels consumidors– pot fer rebutjar aquesta idea, la revista científica *Nature* assegurava en el seu número del passat novembre que, per als animals, ho era “tant com la cocaïna”. La publicació es basava en una investigació realitzada amb ximpanzés. Els animals adquirien l'addicció quan els científics els injectaven directament tetrahidrocannabinols, la base de la marihuana. Cal recordar, però, que, en el món dels humans, ningú no s'injecta a la vena cannabinols, sinó que se'ls fuma. L'aportació de *Nature* ha complicat el debat sobre possibles efectes nocius de la marihuana, que encara es torna més laberíntic si atensem les opinions mèdiques més tradicionals o les més llunyanes als prejudicis. Les primeres indiquen que el consum regular de marihuana afecta les funcions cerebrals, respiratòries i cardiovasculars. Les altres, que això només pot produir-se si la

ingesta de la substància és constant, i apunten que els danys sempre són menors que els que poden produir drogues legals com l'alcohol i el tabac.

Panorama legislatiu. En la Unió Europea, el consum de cànem es troba cada vegada menys penalitzat. Només Bèlgica, Suècia, França, Finlàndia i Grècia el penen amb presó. A Holanda, el país més permissiu en qüestió de drogues, no es penalitza el consum, i la possessió només es persegueix a partir d'una certa quantitat.

A l'estat espanyol, s'aplica la sanció administrativa en el consum públic i en la possessió per a l'ús propi. El tràfic implica penes des de nou mesos fins a vint anys de presó. Comprar llavor de marihuana a casa nostra –llavor que s'importa en bosses des d'Holanda i que es venen al públic per un preu que oscil·la entre les 2.000 i les 25.000 pesetes– no està perseguit per la llei, però sí el cultiu, que és constitutiu de delictes o de falta administrativa. La dicotomia resulta patètica: per a què compra algú llavor si no és per cultivar-la?

La persecució no dificulta l'acostament al consum, sinó que, sobretot entre els més joves, l'envolta de fascinació. Segons una enquesta de la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, el 1999 els joves de Barcelona consumien, en ritme ascendent, més porros que fa sis anys. Dades de l'associació Proyecto Hombre indiquen que l'edat d'iniciació al cànem dels adolescents ha baixat fins als dotze anys. Una enquesta administrativa apunta que al País Valencià, entre 1997 i 1999, va augmentar de manera intermitent el consum de marihuana i haixix (la marihuana és la planta del cànem).

Un camp de marihuana a Jamaica, on els rastafaris li han atorgat un valor místic. La música reggae ha estat una gran difusora de les connotacions culturals del cànem.

i l'haixix la resina). Diverses qüestions ajuden a entendre aquesta nova devoció pel porro. Les opinions mèdiques especialitzades que retraten la *maria* com una droga terapèutica ajuden a fer que el jovent l'entenga també com una substància natural per a ús lúdic. Avui, quan la resta de drogues —haixix inclòs— pateixen un alt grau d'adulteració, la marihuana queda com una substància molt més pura, aliena a les pràctiques comercials d'adulteració. A més a més,

diversos moviments juvenils alternatius que rebutgen els preceptes neoliberals han rescatat les veteranes ressonàncies *progres* i *hippies* d'aquesta herba i les han adequat a un nou segle que es presenta tan despietat o més que l'anterior. I les noves tribus urbanes seguidores de les festes techno també troben en el porro de marihuana una torxa de germanor, una mena de retorn a la pureza emocional que serveix d'alternativa a l'èxtasi o a la cocaïna. Mentre que les

drogues químiques són considerades per molts joves com a substàncies mafioses que enriqueixen el sistema, el cànem conserva una aurèola de droga camperola, de droga de la terra, de droga solidària. I el fet que continue il·legal encara referma més una mitificació cultural que és reivindicada des d'àmbits com la música (per estils com el reggae, el rock, el hip-hop, el trip-hop, el nou flamenc, etc.), el cinema i la literatura.

Lluita per la normalització. Les paradoxes legals ajuden els consumidors a adquirir llavors de marihuana. Internet és un gran mètode per a comprar-ne. A través de pàgines web de botigues especialitzades com ara House plant, María y cia o Me planto, el client pot aconseguir tot allò necessari per gaudir d'una plantació casolana. També pot comprar tot tipus de combinats d'herbes que simulen els efectes de drogues químiques com l'èxtasi o diversos tipus d'anfetamines.

Si el consumidor vol prescindir de la xarxa virtual, pot informar-se al quiosc de tot allò relacionat amb el cànnabis i les seues manifestacions a través de la coneguda revista *Càñamo*. O pot acostar-se fins a les *smart shops* (botigues de venda de drogues legals alternatives) o *grow shops* (botigues que venen drogues de cultiu) les quals, com passa a Alemanya i a Holanda, es multipliquen al nostre país des de fa un temps. Allí es ven tot tipus de productes derivats del cànem, des de roba fins a llavors de planta. Una de les tendes més expansives és Dr. Cogollo, amb més de 26 sucursals a tot l'estat —n'hi haurà 50 a finals d'any— i amb central a València. El seu responsable, Luis Sierra, recomana a l'estat: "L'administració hauria de fixar-se en la nostra facturació, perquè això és una indústria seriosa que respon a una demanda social."

Sierra vaticina que és a punt de crear-se una associació estatal de botigues d'aquest sector per buscar el diàleg amb l'administració. "Trobre que obrir portes només a l'ús terapèutic de la marihuana és molt insuficient", opina. "No obstant això —afegeix—, si pot ser un pont per a una futura derogació de la prohibició

Dalt, dues imatges de productes relacionats amb el cànnabis. Davall, les botigues de València Canamondo i Dr. Cogollo, on es pot adquirir aquesta mercaderia. Les tendes d'aquest estil es multipliquen per donar a conèixer la marihuana i les seues diverses aplicacions.

per a tot tipus d'usos de la planta, em sembla bé.”

Una altra de les botigues de València centrades en la marihuana és Canamondo. Manuel López n'és el responsable, i ha procurat donar al seu establiment un aspecte obert, pensant en un públic ampli que puga sentir-se encuriolit pel món del cànnabis. “Reivindique el potencial econòmic del cànnem com a planta tèxtil i alimentícia”, diu López. “Des de la botiga vull donar a conèixer que és una planta amb un gran rendiment respecte a l'energia que consumeix.” “De fet –assegura–, a València, per les característiques d'aquesta terra, es podria plantar molt de cànnem.” Ell, com la resta de defensors de la marihuana, veu el retorn a la planta com un retorn a l'equilibri amb la natura. El problema és que la natura i el sistema mai no s'han entès bé. I no serà fàcil que això canvie.

Joan M. Oleaque

XIV FIRA DEL LLIBRE VIII FIRA ALTERNATIVA

XIRIVELLA 1, 2 i 3 JUNY
PÇA de la CONCÒRDIA
Jardins de l'Ajuntament

DIVENDRES 1

18h ANIMACIÓ INFANTIL
20h Concert banda del CIM de Xirivella
22h Cinema d'estiu "BILLY ELLIOT"

DISSABTE 2

L'Esriptora LIDIA FALCON firmarà exemplars del seu últim llibre "Los últimos mitos del feminismo".

18h JOCS POPULARS TRADICIONALS
19 h CONTACONTES INFANTIL: PAU ESTEVE
20 h CERCAVILA i CONCERT "LA ROMÀNTICA ALTERNATIVA DEL SALADAR". ANIMACIÓ I TALLER DE BALLS PER LA COLLA BRIALS DE XIRIVELLA
23 h CONCERT DE BLUES: "THE TOMATOES BLUES BAND"

DIUMENGE 3

18.30 h Animació Infantil a la lectura "EN BUSCA DEL TESORO"
19.30 h Teatre infantil:
"HANSANA Y EL PATITO FEO"
20.30 h Música en directe: "RITMES DEL MÓN"

A MÉS A MÉS A LA FIRA TROBARÀS NOVETATS LITERÀRIES, PRODUCTES ARTESANALS, ASSOCIACIONS LOCALS i ONGs, TALLERS PRÀCTICS (henna, trenes, balls, percussió...) SORTEIG DE LLIBRES i INFORMACIÓ.
SOLIDARITAT AMB ELS INMIGRANTS

REGIDORIA DE CULTURA
REGIDORIA DE JOVENTUT
AJUNTAMENT DE XIRIVELLA

